

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nro. 41.

**A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Indúlt Bétsből, Kedden Majus 24 ik napján
1893. ik esztendőben.*

B é t s.

A' Kurir Olvasóinak is tudokra adatott vólt annak idejében, hogy a' Felséges Cs. Királyi Familiának Ns. Nyitra Vármegyében lévő és Mörva országgal határos Holicsi uradalmában, feles számú kiváltképpen szép 's valóságos Spanyol fajzású kosok fognának, azzal a' Felséges tzeleozással el adattatni, hogy azon hazánk béli Mezei Gazdák, a' ki a' finom gyapjú juhoknak nem tsak szaporításokon, hanem nemésitéseken is ditséretre méltó fáradozással törekednek, ezen eladandó Kosok közül magoknak tettzéseek szerént vásárolhassanak. Ez a' kótyavetye, mint a' közelébb kijött Udvari Újságban olvassuk, a' múlt April. 25-ik napján

véghez menvén, a' felséges tzelozásnak' tökéletesen meg felelt; a' midön olyan feles számmal jelentenek meg az ö Felsége Német, Magyar, és Galitziai tartományaiból a' vásárosok, hogy egyegy kosnak árrát, a' melly az első ki-kiáltás-kor tsak igen kevésre tétetett, magok között, 3, 4, 5, és 6 száz Forintokra is fel verték. Valami 300 ilyen finom Spanyol fajzású kosok adattak el, E' szerént, és mivelhogy ö Felsége nem régen újonnan feles számú, Spanyol fajzású finom gyapjas kosokat és janyajuhakat hoztatván, azokat a' Cs. Királyi Familia uradalma' fő igazgató tiztjeinek gondviselések alá adta, egész bizodalommal remélleni lehet, hogy a' gazdaságnak ez a' Cs. Királyi tartományokra nézve ily hasznos ága, nem soká nagyobb tökéletességre fog jutni.

Ugyantsak ezen Udvari Ujságban olvassuk, hogy Ferentz ö Fő Hertzegségébe, Felséges Urunknak és Alsfszonyunknak mintegy 4 honapostsetsemőjökbe, a' tehénhimlő a' múlt April 21-dikén, igen szerentsés és kívánt következéssel be-oltatott legyen. Minthogy azonközben ezen áldott eszközzel való élést, némely Cs. Kir. tartományokban, úgy mint érdemlené, még ma is be nem vették, és nem gyakorolják; kívánatos, sőt szükséges dolog volna, hogy a' Papság és a' Világi előljarok, az ilyen példát, mint a' milyent a' mi kegyes és bölts Monárkhánk mostanában, saját magzatja által a' közönség előtt újonan tenni kívánt, haszonra fordítanak, és ezen oltalmazó himlőnek be-oltatására azokat is rá vennék, a' kik attól, vagy a' be-szívott hibás előitélet miatt, vagy pedig tudatlanságból, irtozván, annak mind ez ideig is, önnön veszedelmekre, a' melly az ö házoknépire később

vagy hamarább még elkövetkezhetik, megátalkodva, hasznát venni nem kívánták.

Helvétziai Respublika.

Berna, Május' 6-dikán. Gen. Lecourbe, ismét kiállott a' világ theatromára. Mint a' Helvetziában és az ennek szomszédjában lévő Frantzia Departamentumokban fekvő seregek vezére, ide várattatik. Ugyan ezen seregeknél Gen. Klein rendeltetett a' lovasság fő Inspektorává, és ő is minden órán váratik ide.

Az Első Konzul Adjutánsa Gen. Rapp ügyét tett nem rég a' Helvétziai kisebb Kantonokban, és azt beszélik, hogy küldtetésének főbb tzielja a' lett volna, hogy ezeknek Tanácsaikat arra vegye, hogy ha a' szükség találja kívánni, állítsanak egy vagy több Regimentet a' Frantzia Respublika szolgálatjára. — (Mint hogy ez a' Gen. Rapp már viszta érkezett Párisba; 's ennek alkalmatosságával a' Helvétziai Landamman Afry, Malliaroz és Fegeli nevű polgárokat, rend kívül való követségbe Párisba küldötte: gondolni lehet, hogy az a' dolog, a' mellyért Gen. Rapp Helvétziában járt, akár Helvétus katonáknak Frantzia szolgálatra leendő verbuáltatásokat, akár egyebet illetlen, az, a' nevezett két rend kívül való Követekkel fog Párisban végképpen meghatároztatni.

Berna, Május 7-dikén. Az Első Konzulné' számára különös szépségű és jó fajta teheneket vásároltanak itt öfzse, és ma reggel útnak indították őket Frantzia ország felé. A' nyakokban függő tsengettyüket le vévén, utánok viszik, nehogy azoknak hangjok által a' Helvétziai hegyek eszékbe juttatódván, a' hazájokba való nagy viszszavágyódás miatt elbetegesedjenek és el viszszenek.

St. Cloudba hajtják őket, a' hol az Első Konzulné számára most építenek egy igen szép Helvétziai módi tehén-tartásra való majort (úgy nevezett Schweytzerájt) Víznek a' tehenekkel egygyütt egy oly szépségű fiatal páfztort és páfztornét is (egy ifju legént és leánt) a' milyent ritka látni, a' kiknek meg lehets foglalo pénzt adtak, és jó fizetést, 's szép ruházatot ígértek. Ezek lesznek a' major' gondviselői. — Ezeknek elég nézőjök és látogatójok fog lenni!

Lyonból érkeztek ide levelek, a' mellyek szerint ottan sok Frantzia sereget Labarodtak néhány napok alatt által, rész szerént Piemont, rész szerént Liguria, rész szerént pedig a' Frantzia Déli partok felé. A' Touloni kikötőhelyben tüzesen foly a' munka, és az Admirál Lefseigne hajós serege, a' melly nem rég evezett be oda, parantsolatot vett, hogy nem soká ismét evezzen ki nagyobb számmal. — Ugyantsak a' Touloni kikötőhelybe egy Spanyol hajós sereget is várnak.

Orosz Birodalom.

Petersburg, April. 30-dikán. Az itt lévő Frantzia Követ Gen. Hedouville, újonan jelentélt adott bé ezen Udvarhoz, a' melly által ettől meghatározott nyilatkozatást kíván az Első Konzul arra az esetre, ha a' hadakozás el találna kezdődni. Ehez képpéft még egy Konferentzia tartatván, el végeztetett, hogy a' kért nyilatkozatást az Első Konzulhoz, további halasztás nélkül küldjék el, a' melly is, mint némelyek tudni akarják, ennyiben állana, hogy a' Császári Udvar szoross neutralitást tartani, 's közbenjárása által, arra más Hatalmasságokat is rá venni igyekezni, 's egyéb eránt is a' szárazon való békeflegnek megmaradá-

sán tellyes igyekezettel munkálodni fogna, míg azt nem látná, hogy a' hadakozó tengeri Hatalmasságok a' Weser és Albis vizek torkát be zárni nem akarják; 's a' míg Hannoverának elfoglaltatása munkába nem vétetődik: a' melly ellen protestál a' Császári Felsége.

Pruszszia.

Berlin, Majus' 3-dikán. A' Kurirok futkosása, Berlin, Petersburg, Páris, és London között, mostanában rend kívül való. — Regimentjeink ugyan, szám felett tele vannak: hanem egyéb okok miatt, hogy az a' jő előtt álló háborúval fenyegetődző körülállásokra nézve, még eddig valami mozdulásokat tettek volna, nem lehet észrevenni. — Most nem sokára fognak itt a' Pruszszus seregeknek tavaszi nevezetes gyakorlásaikat tartani, a' mellyre meg érkezett már a' Királyné atya a' Meklenburg-Strelitzi Hertzeg, 's a' Gloucesteri Anglus Kir. Hertzeg is, a' ki nem rég Petersburgban, az után Stockholmban, az után Koppenhágában járt, minden órán váratik.

A' mi az ide való politikusoknak azonközben, ha félelmet nem is, leg alább némü-némü meghökkenést okozott, egy Majus' 10-dikén költ Hamburgi levél, a' melly szerént a' Hannoverai Országglószék, minekutánna a' Frantzia seregeket nagy számmal az Alsó Rénusi vidékek felé nyomúlni eszébe vette volna, siettséggel Kurirokat küldött Londonba, Bétsbe, és ide Berlinbe, azt tudakoztatván nevezetesen a' Londoni udvartól, mint a' kit a' dolog leg közelébről illet, hogy a' körülállásokhoz keppest miként alkalmaztassa magát.

Nagy Britannia.

London, Majus' 5-dikén. Ma reggel egy

örvendetes jelentés, a' mely a' Polgármesterhez küldetett, az egész váraft felhármazta. A' jelentő irás foglalatja ennyiből állott: —

„Lord Hawkesbury tiszteletét jelenti a' Polgármesternek, és örömmel tudósítja, hogy ezen orszagnak a' Frantzia Respublikával való alkudozásai, barátságos véget értek légyen. Költ reggeli 8 órakor, Május 5-dikén, 1803-ban. “

Ezen jelentés, hivatal szerént valónak tartódnán, haladék nélkül el küldetett a' Kereskedők tanátsházához, és a' Loyd káveházához. A' váltópapiroffak' betse azonnal hágni kezdett; és sok spekuláns emberek jó aron eladták váltó leveleiket, az alatt, míg a' dolog híre a' Ministerek Cancellariájokba a' városnak Westmünster nevű részébe érkezvén, ki hirdetődhetett, hogy az egész dolog költemény lévén, általa a' publikum magát megsalattatni ne engedje. Azon tsalfa Spekulánsok azonközben, a' kik az elő adott rövid tudósítást a' Lord Hawkesbury neye alatt a' Londoni Polgármester kezébe jádzották, meglehetősen érték tzéljokat; váltó papiroffáikat hamarjában jól el adták. — Az ilyen tsalás nem újság itt Londonban: hanem tsak ugyan még is nevezetes ez, azért, hogy még tsak a' keze írása is, megesmérhetetlenül követte volt a' Minisiternek.

A' mi a' hadakozás és békefleg állapotját illeti, ezen tekintetben még ma is legnagyobb bizontalanság kinozza itt a' publikumot. A' váltópapiroffak' betse szünetlen száll, 's a' Ministerek' részén lévő levelek, Pitt volt Minisiter magasztalni nem szüunek. —

A' koronaörökös Wallisi Hertzeg felesége kotsizni járván tegnap, meg állapodott a' Pitt háza

előtt, és szekereből kiszállván, őtet meg látogatta, 's a' publikumnak egy új alkalmatosságot adott arra, hogy Pittnek a' Ministerségbe való visszalépésén, ennyivel is kevesebbé kételkedjék.

Tegnap réggel 5 százért 5 ezer forintokba fogadtak a' Londoniak, hogy Majus 10-dikéig kihirdettetik a' hadakozás.

London, Majus' 6-dikán. A' Kereskedők gyülekezete 50 ezer, 's a' Polgármester is 5 ezer Forint jutalmat hirdettetett ki annak számára, a' ki fel fedezi annak a' költött jelentőirásnak szerzőjét, a' mely a' Lord Hawkesbury neve alatt tegnap reggel a' Polgármesterhez küldetett.

A' Frantzia Országlószékekkel való alkudozásnak mivólta, még ma is leg homályosabb fedél által takartatik. L. Withworth minden nap váratik vissza Párisból. — A' tengeri Cancellaria minden nap több-több tiszteket veszen fel a' szolgálatra, 's azonnal küldi őket kirendelt helyeikre. Az úgy nevezett Kanalison (a' Frantzia és Anglus partok között lévő keskeny tengeren) vigyázó hajósereg vezérévé Admiral Cornwallis rendeltetett. A' faletromnak kivitetése, a' puskaapor készítésre nézve, szorosan megtiltatott. A' hajós legények véghetetlen szorgalmatossággal kezdettek kevés napoktól fogva fogdosztatni.

A' Jersey szigetéről ide érkezett hírek szerént, a' Frantziák nagy számú ágyus tsajkákat gyűjtöttek özsze a' Cherburgi kikötőhelyben.

Frantzia Respublika.

Páris, Majus 9-dikén. A' Moniteurban külföldi levelek jöttek ki, a' mellyek néhány Helvétus kintsiny Kantonoknak az Első Konzúlhoz tett köszöneteiket, 's az Első Konzúlnak ezekre

adott válofzait foglalják magokban. Az Uri nevű Kanton leveliben ezek voltak a' fontosabb kifejezések: —

„Akár melly nyilvánságosan jelengessék is a' Szövettséges - 'systema ellenségei, Helvétzia jelen való állapotjának állandósága felől való kétszégeskedéseiket: mi azonközben, Polgár Első Konzúl, mindent reméllünk a' te védelmed alatt: a' kinek kezében elégséges erő és eszköz vagon arra, hogy hazánk' sorsát, minden mesterkedések ellen, mellyek annak kebelében forraltatnak, állandó láb-
ra helyrezezzel, &c.“

Az Első Konzúl ekképpen felelt: — „Polgár Landamman, és ezen Kanton Nagy Tanátsának minden tagjai! A' mit leveleitekben nékem iratatok, az engem' igen megilletett. Én a' Közbenjárás-Aktája által titeket, nagy szerentsétlenségtől meg menteni, és nagy néktek jót tenni kívántam. Csak boldogittatásokat forgott szemeim előtt. Felejtkezettetek el már minden egymás között való egyenetlenkedésről. Legyetek egy néppé. Én leg fontosabb törekedéseim közzé számlálom, véghez vinni, hogy az a' barátság, a' melly titeket sok századoktól fogva a' Frantzia nemzethez tsatólva tartott, ezután is sértődés nélkül maradjon. Mondjátok meg a' ti Kantonotok béli népnek, hogy én minden időben kész fogok lenni, hogy ötet, a' rá követhető inségekből ki ragadjam: és hogy ré-
göl én is számot tartok az ő eddig meg bizonyított indulatjához.“

Az Unterwaldeni Tanáts ekképpen felelt: — „A' mi Kantonunk népe, Első Konzúl és Elölülő, úgy néz téged, mind leg nagyobb szeretettel, és szabadságának vízfzja adóját. Mi védelmeze“

azon fogunk lenni ennekutánna, hogy magunkat, jelen való független sorsunkra és a' te jóakarodra méltókká tegyük, az által, hogy atyai tanátslásod szerént, öseink virtusaikat követni fogjuk &c."

Bonaparte így felelt erre: — „Polgárok! Köszönöm azt a' jó indulatot, a' mellyet Kantonotok lakosai nevekben kinyilatkoztattatok. Ez a' nevezet: a' Tell' gyermekei szabadságoknak viszfza-állítója — betsesebb előttem, mint a' leg/szebb győzedelmy Libáközbenjáróság Aktájának alkotásában, a' ti boldogittatástoknál egyéb szemeim előtt nem forgott: midőn Deputatusaitokkal egygyütt annak elintezésén dolgoztam, minden gondolataimra nézve egy Helvétus hazafinál egyéb nem voltam. Tegyétek bizonyossá hazafi társaitokat a' felől, hogy minden alkalmatosságokkal hasonló hajlandóságot várhatnak tőlem, Felejtsétek el régi egyenetlenkedéseiteket, és híd, jétek el, hogy ohajtva várom az alkalmatosságot, hogy még bizonyithassam, melly igen szivemen fekügyék boldogulásotok.“

A' Schwytzi Kantonbéliek levele: — „Tudva vannak előtted, Első Konzúl, azon fáradságos elzközök, mellyeknek sok vers béli elővételek által, ezen Kanton béli nép a' maga ösi szabadságának viszfza szerzéséretőrekedett. Által láthatad ezekből, melly betses dolog légyen egy szabad nép' szemei előtt az ő régi szabadságának viszfzaterése: de által láthattad éppen azokból azt is, mi némű háládatossággal viseltetett légyen ezen nép az ő szabadságának viszfza adojához. Nem másnak, Első Konzúl, hanem tsak egyedül a' te különös jóvóltodnak köszönik a' Tell' fiai az ő

ösi szabadságoknak visszafatérésit. Az az emlékezet ofzlop, mellyet minden hazafi, önnön szívében emelni fog, leg szebb győzedelmi dítsőffégeszen a' te szivednek, és minnyájunknak magunk viselete meg fogja jövendőben bizonyítani azon tzelozásunknak tisztaságát, mellyel arra törekedtünk, hogy az Unitaria (az egyetlenegy fő kormányoztatáson fundalódó) Országlás' módját, mellytől egész nemzetünk ifzonyodott, nyakunkból le rázhassuk, &c."

A' Konzúl válaszfza: — „Hathatos örömmre szolgált az a' szempillantat, midőn értésemre esett, hogy a' közbenjárás Aktájának boldogokká lettetek. Most kettőre van szükségtek: t. i. hogy egyenetlenkedéseiteket el felejtsétek, és egygyesek legyetek. Én állandó barátotok fogok lenni: és az a' lélek, a' melly engem' a' közbenjárás Aktájának készítésében elevenített, a' tétetötök fog állandóul maradni, &c."

A' Párisi 7-ik Májusi levelek egy Hollandiai fontos tudósítást hirdettek ki, mellyben ezek olvastatnak: — „Hága, April. 29-dikén. Még mondhatatlan dolog, mitsoda kútfőből vette légyen ez a' Frantzia országban elterjesztetett hír a' maga eredetét, hogy a' Batavusok Országlószéke néhány Hatalmasságokhoz folyamadott volna, annak megnyérésire, hogy a' Batava Respublika, a' Frantziák és Anglúsok között kezdődni akaró tengeri hadakozás alatt, neutralis maradhasson. Hasonló lehetetlenség tudni, mi adta légyen arra a' hírre is az alkalmatosságot, hogy a' mi Országlószékünk azt bizta volna Londonban lévő Követünkre, hogy tanulja ki alattomban az Angliai Ministeriumtól, nem tselekedné-e meg ő azt, hogy bennünket, ha a'

hadakozás eltalálna kezdődni: neutralisoknak maradni engedjen. Ha a' dolgot csak egy kevésbé megfontolták volna ezen híreknek elterjesztői, lehetetlen, hogy csak egy szempillantatig is el hitetheték volna magokkal, hogy a' mi Országlófszékünk valami e' féle lépést tehesen, a' melly felől bizonyosan tudhatná, hogy tzielját benne el nem éri, azonközben azt a' Hatalmasságot, a' mellyel szoross szövetségbe vagyon, t. i. a' Frantzia Republikát, igen meg bántaná. Nem tehetné, 's nem is teszi a' mi Országlófszékünk egy ilyen lépés által magát egész Europa előtt nevettségessé: ha a' magunk boldogultatásában Frantzia országgal egygyütt tartottunk: nem fogunk tölle a' kedvetlen időkben elválni. Igaz, hogy könnyü politika volna az, ha a' Hatalmasságok csak azért kötnék egymással a' szövetséget, hogy abból hasznot vegyenek: azonban a' terhesebb környülállásoknak elkövetkezésekkel, a' szövetekezésekből akár mikor, éjjel-nappal kedvek szerént ki léphetnének. A' Batavusok országlófszéke' politikájának nem ez a' sinormértéke. Nem bánna ő így a' maga szövetséges társával, ha mingyár jussa volna is úgy tselekedni."

A' Rénus bal mejjékein lévő Lutheránusok Konfistoriumjoknak Elölülője, Kern úr, a' folyó Május 2-dikán tette le Párisban, az Első Konzul audientziás palotájában, az előlülői hitet. Egy asztalotskán két bársony párnákra helyeztetve volt az Evangélum. Feljül az asztal mellett ültek karos székekben a' három Konzulok. Alól, t. i. ezekkel szembe, a' pádimentomta helyeztetve voltak más két bársony párnák, mellyekre a' nevezett Elölülő, szinekutánná a' Státus-Titoknok

Maret által előhivattatott volna, letérdepelvén, kezét az Evangéliumra tette, 's azon esküvésnek formáját, mellyet annakelőtte, petsétes papirosra, tulajdon kezével leirt 's aláírt volt, halható szóval felolvasta. Az írott esküvést azután a' Státus Titoknok magához vette. Jelenvőlt hivatala szerint, mint az Ekklesiai dolgokra ügyelő Minister Státus-Tanátsos Portalis, Strafsburgi Professor 's egyszersmind a' Tribunatus tagja Koch, és mások. — A' Püspökök meghiteletetése is ilyen rendtartással megyen véghez.

A' Német Birodalom béli Dietája a' pótolás dolgának eligazítása végett ki rendeltetve volt Orosz és Frantzia Ministerek, az uralkodó Hatalmaságok között fennálló udvari rendtartásra nevezve, az ő egygyütt be adott jelentéseikben, nevezetesen az ő bútsu vételekben, valahol tsak uraiknak neveiket egyszersmind említeni szükségesnek itélték, mindenkor kétfézeresen tették fel azt, ilyen formálg: — „

„(Ő Felsege a' minden Oroszok Császára, és a' Frantzia Respublika Első Konzúlja). —

„(A' Frantzia Respublika Első Konzúlja, és ō Felsege a' minden Oroszok Császára).

Páris, Majus' 8-dikán. Míg az a' múlt szerdán Londonba küldetett Frantzia Kurir onnét ide visszra nem érkezik, addig semmi bizonyost nem fogunk a' leg fontosabb politikai kérdés felől hallani. Az Anglus Követ még ma is itt van, és oly készen áll az indulásra, hogy minden oránn be fogathat. A' felesége a' volt Dorset Hertzegné ugyan már elútazott: és talám innét terjedett vala el az a' hír, hogy maga Withworth is elútazott volna: holott némelyek szerint ezen afizyonyság nem va-

lamely politikai okra nézve hagyta Párisi ily vé-
 tetlenül ide, hanem igen terhes lévén, a' beteg-
 ágyas heteket Londonba akarja inkább tölteni,
 mint Párisban. — Azonközben, sok Anglus Gaval-
 lérok és aszfzonyságok, tsak nem szaladva hagy-
 ták ide kevés napok alatt Paris várossát, a' kiket
 bizonyosan nem az ő viselőffégek, hanem inkább
 a' leg terhesebb politika' szülése félelmes orájának
 közelgetése, kergetett el innét. — A' Követ bagá-
 zsiáját még ma se pakkolták le a' szekerek' bakjaik-
 rol. — Teles az is, hogy az a' nagy gazdagságú
 Hertzeg Bedford, a' kire annak a' nem rég meg-
 halálozott nagy mezei gazdának Bedfordnak minden
 vagyonya maradt, most érkezett számos tseléd-
 jeivel és gazdag készülettel Párisba, midőn az ő
 itt tartózkodó hazájafiai haza felé futnak. Párisból
 Brűzfzelbe veszi ezen Hertzeg éppen akkor útját,
 midőn az Első Konzul oda utazik.

Brűzfzel, Majus' 6-dikán. A' Seelandi-
 ában tanyázó Frantzia seregök nemtsak hogy 26
 és 36 fontos golyobisú ágyukkal spékelték meg a'
 partokon lévő batteriákat, hanem a' katonaság
 között is golyobisós töltések vannak ki osztatva.
 Egy nap sem múlik el, hogy az ország belső ré-
 szeiről fegyveres csoportok ne érkeznének a' ten-
 ger partokra.

Brűzfzel, Majus' 8-dikán. Egy Párisi
 hiteles író így bíztatja azokat, a' kika' régen tar-
 tó bizontalankodásra rá untak: — „Négy napok
 alatt meg fejtiődik ez a' kérdés, hogy háború le-
 szen-e, vagy békeffég? Az, utólsóhoz való re-
 ménsséggel telyességgel nem bíztat az alkudozások-
 nak folyamatja, mivelhogy a' Frantziák veleke-
 dése szerént az Anglusok kívánságai nagyon ellen-
 keznek az Amienszi Kötésnek tikkelyeivel, az An-

glusok tartása szerént pedig a' Frantziák sok olyan lépéseket tettek az Amiensi Kötés után, a' mellyeket nem kellett volna tenniük. "

Az Első Konzúl, a' feleségivel, Cambacesel, és másokkal, 8-dikban dél utáni 3 órakor a' St. Cloudi kastélyból egy fedeletlen kotsiban 4 lóval ki szekereztvén, kevésbe múlt el, hogy erőssen meg nem ütötte magát. Maga kotsiskodott. A' lovak fiatalok és tüzesek lévén, nem bírt vélek, és ezek a' szekeret el ragadták. Egy helyen a' szekér egy fához tsapodott, olyan formálog, hogy Bonapartenak előre a' lovak lába közze kellett volna bukni, ha magát hirtelen fel nem találván, oldalfélt le nem ugrott volna. — Jót ugrott ugyan: hanem a' vólt a' szerentséje, hogy gyepe esvén, tsak a' kezén dörsölödött le egy kis helyen a' bőr. —

Frantzia országba nem vólt eddig szabad idegen, nevezetesen pedig Anglus szekeret be vinni. A' mostani Orzáglószék azonközben nem akarván az Anglusokat attól a' gyögyörüségtől meg foztani, hogy a' Frantzia földön is tulajdon szekereikben útzahassanak, eleinten olyan rendelést tett vólt, hogy a' határ szélen neveiket fel irván, le kötelezni tartozzanak magokat, hogy szekereiket Frantzia országból leg feljebb egy elztendő alatt ki fogják küldeni. Ezen rendelés mostan ismét meg változott, ilyen formálog, hogy ennekutánna midön valamely Anglus a' hātár szélre meg érkezik, vagy valamely kikötőhelybe ki száll, szekere' árának egy harmad részit a' vámostifztnél le tenni tartozik, a' mely summának negyed részit, annak az országból való kivitettetésekor, de úgy, ha 3 elztendőnek előtte ki viszi, a' tulajdonos vizsiza kapja,

következésképpen a' szekér árának csak egy 12-töd része marad ezen esetben a' vámosnál.

Páris, Május' 11-dikén. Közelget a' félelmes idő-pont. A' Frantzia kereskedők olyan intést vevén az Országglószéktől, hogy már mostanában, míg ellenkező intést nem vesznek, semmi nagy spekulációba ne avatkozzanak. Minden órán váratik vissza Londonból azon Kurir, a' kitől tulajdon kezével irt levelét oda küldötte az Első Konzúl: ~~Böki Országglószék könyvtárából~~ levelet küldött vala Petersburgba is, a' honnét már meg lehetős választ kapott.

Midőn Lord Withworth az utolsó audentzián magát az Első Konzúlnál nem mutatta, csak ugyan más 3 Anglusok akkor is jelen voltak azon, kiket az Első Konzúl nagy betsüllettel fogadván, vélek befélgetett; hanem azután néhány körüllette álló Szenátorokhoz fordulván, halható szóval ezeket mondotta nékiek: — „Ő, mind ez ideig el követett mindent, a' mit az egyenesség és böltsesség a' hadakozásnak eltávázthatása végett meg engedtek. Hanem, minthogy az Angliai Minisztérium kívánságai olyanok, hogy el nem lehet fogadni: ő már most kéntelenítettik egy nagy nemzet' fejének tekintetét fel venni; a' mely végre már a' szükséges eszközök elő is vétettek, &c.“

Előszöri Tudósítás.

„Az 1802 Esztendőbeli Magyar Ország gyűlésének naponként való (Diarium committorum Regni Hungariæ) jegyzéseit, és annak végezéseit (Acta Dietalia) illető Tudósítás.

Mivel az utolsó Ország Gyűlésének végezésétől fogva már fél esztendőbeli idő elfolyt; erre nézve azok az Urak, kik eleintén ezen Gyűlésnek nyomtatásban kiadott végezéseinek némelly ré-

fzeit magoknak meg szerezték, arra kérettetnek, hogy még a' többi hibázó részeit is a' Pesti, vagy Po'sonyi Könyváros Bóltjaiban, vagy az Országosan esméreres Biztosainál meg venni méltóztassanak, mep pediglen Sz. János havának vége előtt; mivel azon idő elfolyása után a' még hátra maradt arkusok Makulátúra közzé el vettetvén többé egyenként ki nem szolgáltatnak; hanem tsak a' kevés számú egész Példamányok 8 for. fognak el adatnia. Po'sonyban Pünköft havának 6-ik napján

Füsküti Landerer Mihály,

k. priv. Nemzeti Po'sonyi 's Pesti
Könyvnyomtató, és áros.

H í r d e t é s.

Ezen könyvnek: „Magyar Ország Historiája Gebhardi Lajos Albert munkáiból magyarázta Hegyi Josef. Megigazította és 1803.ig folytatta Kultsár István. Pesten Trattner Mátyás betüivel 1803.“ már három része a' most következő Pesti vásárra elkészül. Az elsőben foglaltatik az Orzágnak legrégiebb története egész a' Magyarok bėjöveteléig. A' másodikban a' Magyarok bėjövetelétől V-ik László Király haláláig — A' harmadikban Mátyás Királytól IV-ik Ferdinándig. A' negyedikben pedig I-ső Leopoldtól fogva e' most folyó 1803-ik elztendőig lett történetek foglaltatnak. — Noha már a' három rész közel száz arkust foglal magában, a' negyedik is tsaknem harmintzra mégyen; mégis az egész munka azoknak öt forinton fog adattatni, kik e' mostani vásárra a' készenlévő Köteteket általvévén a' pénzt letfzik. A' negyedik résznek elkészülése is az Ujság által ki fog hirdettetni. Találtatik Pesten Kilián, Weigand, és Kis István Uraknál.